

Háború a nemzetállamok ellen

2021 szeptember 20. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Fricz Tamás végre kimondta, amit eddig senki sem mert!

A gigacégek és a nemzetállamok er?viszonyaiban 2000-ben következett be a drámai fordulat: az amerikai Institute for Policy Studies kimutatta, hogy a nagy cégek jövedelmeinek és a nemzetállamok GDP-jének összehasonlításában a világ legnagyobb száz gazdasága közül immáron ötvenegy gigacég található, s negyvenkilenc nemzetgazdaság. A felmérés megmutatta, hogy az olyan cégek, mint a General Motors, a Walmart, az Exxon Mobil, a Ford már 2000-ben egyt?l egyig nagyobbak voltak, mint Lengyelország, Norvégia és Szaúd-Arábia (!).

A mérleg nyelve tehát az ezredfordulón átbillent a gigacégek és pénzintézetek javára, s ez a helyzet azóta csak tovább fokozódott. Erre egy frissebb adatot egy 2017-es Oxfam-jelentésben találunk, mely szerint a kilencvenes évek elejét?l számolva a világ gazdag embereinek fels? egy százaléka többet keresett, mint az egész világ alsó ötven százaléka, illetve a világ tíz legnagyobb vállalata nagyobb bevétellel rendelkezik, mint a 180 legkevésbé tehet?s nemzet bevétele együttvéve (!). Ezek kétségtelenül riasztó arányok, s a következményeket már jól láthatjuk. E cégek tulajdonosai, CEO-i (chief executive officersei, azaz vezérigazgatói) gyakorlatilag már politikusoknak számítanak, akik például egyfajta világ feletti döntéshozói pozícióban lépnek fel olyan globalista, nemzetek feletti szervezetekben, mint a Világgazdasági Fórum vagy a Council of Foreign Affairs (Külkapcsolatok Tanácsa), Bilderberg-csoport és még sorolhatnánk.

Ebbe a körbe kerültek bele az elmúlt évtizedben a techóriások – Facebook, Twitter, Amazon, Google, Microsoft stb. – is, amelyek szintén elképeszt? profittal rendelkeznek. Ezeknek a cégeknek olyan bevételeik vannak, amellyel már számos fejlett nyugati nemzetállam fölé emelkedtek, így például a Microsoft és az Apple együttes értéke magasabb, mint a német DAX indexben szerepl? összes cégé (!). Vagyis sajátos ipari-szolgáltatói állammá, s?t ami rosszabb: birodalommá váltak. Forrásaik pedig évr?l évre exponenciálisan növekednek (kimutathatóan a pandémia alatt is).

De a techóriások és a pénzügyi-kereskedelmi gigacégek közötti nagy különbség, hogy utóbbiakkal szemben az el?bbiek egyfajta tudatipart m?ködtetnek, befolyással rendelkeznek arra nézve, hogy az emberek mir?l beszéljenek, gondolkodjanak, milyen szavakat használhassanak és miket kell elkerülniük, ha nem akarnak kommunikációs karanténba (is) kerülni. A Big Tech cégeinél tehát a pénzügyi hatalom szellemi hatalommal is társul, s ez így együtt eddig soha nem látott veszélyeket jelent a világra nézve.

> Viccesen fogalmazva, Zuckerberg úr befolyása a világon él? hét és fél milliárd ember véleményének alakulására „minimális, szinte elhanyagolható”: 2017-ben már több mint kétmilliárd aktív felhasználója volt a 2004-ben indult Facebooknak (FB), az internethasználók több mint negyven százaléka kezeli a platformot. Zuckerberg úr tehát moshatja kezeit: rajta igazán semmi nem múlik – vagy talán éppen majdnem minden?

Félre a tréfát: nagyon nem mindegy, hogy az FB-t irányító Mark Zuckerberg úr mit gondol a világ dolgairól, mit gondol hazafiságról, nemzettudatról, kereszténységr?l, mit gondol a liberalizmusról, globalizmusról, a multikultiról és a genderelméletekr?l, mit gondol az LMBTQ-csoportokról és mit gondol Soros György nyílt társadalom elméletér?l.

Elárulom: mind Zuckerberg, mind a Twitter-alapító és vezet?, egyébként kommunista gondolkodású Jack Dorsey és a többi Big Tech-vezér láthatóan azonosulnak a globalisták célkit?zéseivel.

Ha ezek a célkit?zések vagy inkább rémálmok eddig nem lettek volna egyértelm?ek, akkor ehhez nyújtott nemrég segítséget a 83 éves Klaus Schwab, a Világgazdasági Fórum megalapítója: tavaly, már jócskán a pandémia kell?s közepette, májusban meghirdette a Great Resetet, a Nagy Újrakezdés globális programját, melynek éppen az a lényege, hogy a gigacégek, az államok és a társadalmi szervezetek egy átfogó, nemzetek feletti komplex rendszerét kívánják létrehozni, melyben a gigacégek gyakorlatilag átveszik a kormányok, a nemzetállamok - funkcióit és egyfajta világkormányzást hoznak létre. Különösen furcsa és korántsem megnyugtató, hogy Klaus Schwab ezt a programját éppen egy súlyos világválság kell?s közepén hirdette meg, utalva arra, hogy a pandémia

utáni újrakezdésr?l szólnak a gondolatai, ráadásul úgy, hogy a tavaly nyáron a témáról szerz?társával együtt írt könyve már javában bekalkulálja a pandémia következményeit. Elképeszt? gyors reagálás ez egy váratlanul és hirtelen a világra szakadt pandémiára, ami számomra roppant cinikus hozzáállásnak t?nik, hogy ennél messzebbre ne kalandozzon a fantáziám.

A Great Reset nem más, mint a szép új világ víziója. Jómagam úgy fogalmaznék, hogy ez az új vízió egyfajta jóemberked? liberalizmus, amelynek során nagy hatalommal és vagyonnal rendelkez? nagyfiúk egyfajta humanizált, angolul úgynevezett woke (felébredt, felvilágosult) kapitalizmust akarnak létrehozni csupa jó szándékkal, tele humanizmussal. Csakhogy van egy régi jó magyar mondás, ami tényleg szóról szóra ideillik: a pokolba vezet? út is jó szándékkal van kikövezve. Valóban, ezek a nagyfiúk meg akarják szabni nekünk, hogy hogyan éljünk, s bávatag, „boldog", cselekvés- és ellenállás-képtelen, arctalan tömeggé próbálnak tenni bennünket, megfosztva minden hagyományos identitásunktól, mint haza, vallás, család, lokalitás, civil közösségek, múlt, történelem.

> Ha a globális elit elérné a célját, akkor az a bolsevizmus és a nácizmus után a harmadik modern diktatúra lenne az elmúlt másfél évszázadban. Ha fogalmat kellene adni ennek az új diktatúrának, én leginkább neokommunista liberalizmusnak nevezném. Vízválasztó periódusban vagyunk tehát, az el?ttünk álló korszakban d?lhet el, hogy a globalista hálózatok végül átveszik-e a hatalmat a hagyományos nemzetállami intézmények és szervezetek felett.

Bátran mondjuk ki: ez már háború a nemzetek és a demokrácia ellen, amit nem fegyverekkel vívnak, hanem sokkal rafináltabb és alattomosabb, XXI. századi eszközökkel.

Ezért mondható az, hogy amennyiben a nemzeti, konzervatív tábor meg akarja védeni a demokráciát és a nemzetet, vállalnia kell a k?kemény politikai küzdelmet a globalista hálózatok világátalakító terveivel és törekvéseivel szemben. Tennie kell ezt saját önmérséklete, visszafogottsága és a harctól való ódzkodása ellenére is, tennie kell saját létmódjának megvédése és az utánunk jöv? generációk, saját gyermekeink és unokáink jöv?je érdekében. Ha kell, létre kell hoznunk a saját hálózatainkat, élnünk kell a nemzetállam még meglév? törvényes eszközeivel, a nyilvánosság el?tt kell lelepleznünk a globalisták kulcsfiguráit és így tovább. Harcolnunk kell.

Még egyszer hangsúlyozzuk: ezek a globalista nagyfiúk meg akarják mondani nekünk, hogy miként éljünk a következ? évszázadokban. Nos, éppen ezt ne engedjük meg nekik. Mert mi pontosan tudjuk, hogyan szeretnénk élni.

Fricz Tamás

A szerz? politológus, az Alapjogokért Központ kutatási tanácsadója

www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló